

РЕШЕНИЕ

№ 38296

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **9888** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. В. С. срещу Решение №3256/26.08.2025г., постановено по НАХД № 9888/2025г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 105-ти състав, с което потвърждава Наказателно постановление (НП) № 22-4332-016436 от 26.08.2022г. издадено от Д. Д. Д. - началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта, с която на Й. Г. Н. на основание чл. 175, ал.1, т.5 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца, за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, отменя същото в останалата му част, с която на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 20, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Счита, че са извършени съществени процесуални нарушения, като не е спазена посочената в закона процедура. Твърди, че е извършено и съществено нарушение при съставянето на АУАН, като не е спазена формата и не е изяснена фактическата обстановка съгласно разпоредбите на ЗАНН. Излага още, че НП е издадено в нарушение на административно-производствените правила и материалните разпоредби на закона

и същото следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответникът Началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР оспорва жалбата. В писмените бележки твърди, че решението е правилно.

Прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна. Моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд София – град, 25 - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 25.05.2023 г. около 18:10 часа, в [населено място], на [улица], автомобилът на жалбоподателят- марка „О.“ бил паркиран лице в лице с друг автомобил- марка „А.“.При потегляне С. предизвикал ПТП като ударил паркирания автомобил марка „А.“ в лявата част на предната броня, където са констатирани и щетите на ударения автомобил.Собственикът на ударения автомобил-св.С. Д., наблюдавал случващото се от прозореца на къщата си.Извикал на С., но той отказал да спре и продължил.Тогав се обадил на тел.112 и обяснил случая.На място бил изпратен полицейски патрул, съставен бил Протокол за ПТП.На 08.04.2024г. бил съставен АУАН на жалбоподателя, той не отрече, че е управлявал автомобила, но отрича настъпването на ПТП.

Въз основа на този АУАН било издадено Наказателно постановление № 24-4332-009433 от 02.05.2024 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на С., на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 20.00 лв. /двадесет/ лева, за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП й е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 100.00 лв. /сто/ лева и кумулативно "Лишаване от право да управлява МПС" за 2 /два/ месеца, за нарушение на чл.123, ал. 1, т.3 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП по отношение на нарушението по чл.20 от ЗДвП не съдържат всички законоустановени реквизити регламентирани в чл.42 и чл.57 от ЗАНН, което е ограничило правото на защита на жалбоподателя.Съдът е счел, че същото не е доказано.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите,

установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на въззивния съд, поради което изцяло препраща към тях, на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

От представените по делото писмени доказателства и свидетелски показания безспорно се установява, че С. е възприел наличието на произшествие, св.Д. му е извикал от прозореца да спре и той категорично е отказал. Същевременно и от другите доказателства се установява, че е напуснал местопроизшествието, без да установи последиците от местопроизшествието - допуснал е нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Нормата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда задължение на водача на ППС, който е участник в ПТП да спре, за да установи какви са последиците от произшествието.

Предвид така установеното деяние следва да се приеме, че правилно СРС е преквалифицирал извършено нарушение, като е счел за нарушена нормата на чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Вмененото нарушение е описано разбираемо, съдържа всички признаци на посочената за нарушена разпоредба от съответния нормативен акт. Непосочването на конкретната хипотеза на нарушението по чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП е несъществен пропуск. От описаните в обжалвания административен акт факти, по ясен и непротиворечив начин се установява ПТП и поведението на водача след него.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, 25 касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3256/26.08.2025г., постановено по НАХД № 9888/2025г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 105-ти състав.

Решението е окончателно.